

ስምንተኛው ከሰባቱ ነው - ቁጥር ሦስት

ዳንኤል ሁለት

Jeff Pippenger

2023-09-17

በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ለመፍታት የምንፈልገው ጥያቄ፣ በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ውስጥ የተጠቀሰው የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት የመጀመሪያ ጥቅስ፣ በራጁ አሥራ ሰባት ውስጥ ከተጠቀሰው የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት የመጨረሻ ጥቅስ ጋር እንዴት እንደሚስማማ ነው። በናቡከደነፆር ምስል ውስጥ በእውነት የተለየው ምን እንደሆነና የአቅኚዎቹ አቋም፣ ታሪካቸው ድንጋዩ የምስሉን እግሮች የሚመታበትን ነጥብ እንደወከለ በተመለከተ አንዳንድ ጥያቄዎችን ለማንሣት አስባለሁ።

ሲስተር ዋይት እንደምታመለክተው፣ “የእግዚአብሔር ቅዱስ ሥራ ብረቱ ከጭቃው ጋር ተደባልቆ ባለበት የምስሉ እግሮች ይወከላል” ወደሚባለው ደረጃ ደርሶን ነበር፤ እርሷም ይህንን በተጨማሪ “የቤተ ክርስቲያን ሥልጣንና የመንግሥት ሥልጣን መቀላቀል” ብላ ትገልጻለች።

“እግዚአብሔር የተቀደሰ ሥራው በምስሉ እግሮች የሚወከልበት ዘመን ደርሶናል፤ በዚያም ብረቱ ከጭቃው ጋር ተቀላቅሎ ነበር። እግዚአብሔር አንድ ሕዝብ አለው፤ የተመረጠ ሕዝብ፤ ልብ አስተዋይነታቸው መቀደስ ያለበት፣ በመሠረቱም ላይ እንጨት፣ ሣርና ገለባ በመጫን ያልተቀደሰ መሆን የማይገባቸው። ለእግዚአብሔር ትእዛዛት ታማኝ የሆነ ነፍስ ሁሉ የእምነታችን መለያ ባሕርይ የሰባተኛው ቀን ሰንበት መሆኑን ያያል። መንግሥት ሰንበቱን እግዚአብሔር እንዳዘዘ ቢያከብር፣ በእግዚአብሔር ኃይል ውስጥ ይቆማል፤ እናም ለቅዱሳን አንድ ጊዜ ለዘላለም የተሰጠችውን እምነት ይከለክላል። ነገር ግን የመንግሥት ሰዎች የሐሰት ሰንበትን ያጸናሉ፤ ይህንም የጳጳሳት ሥርዓት ልጅ መከበር ጋር ሃይማኖታዊ እምነታቸውን ያቀላቅላሉ፤ እግዚአብሔር የቀደሰውንና የባረከውን ሰንበት በላይ አድርገው፣ ሰውም ቅዱስ አድርጎ እንዲጠብቀው ከእርሱና ከሕዝቡ መካከል ለኢህ ትውልዶች ምልክት አድርጎ የለውን ይተዋሉ። የቤተ ክርስቲያን ተንኮልና የመንግሥት ተንኮል መቀላቀል በብረቱና በጭቃው ይወከላል። ይህ ኅብረት የቤተ ክርስቲያናትን ኃይል ሁሉ እያዳከመ ነው። ቤተ ክርስቲያንን በመንግሥት ሥልጣን መልበስ ክፉ ውጤቶችን ያመጣል። ሰዎች ከእግዚአብሔር ትዕግሥት ወሰን ለመሻገር ቀርበዋል። ኃይላቸውን በፖለቲካ ውስጥ አኖሩ፣ ከጳጳሳትም ሥርዓት ጋር ተባበሩ። ነገር ግን እግዚአብሔር ሕጉን ከንቱ ያደረጉትን የሚቀጣበት ጊዜ ይመጣል፤ ክፉ ሥራቸውም በራሳቸው ላይ ይመለሳል።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

እግዚአብሔር ቅዱስ ሥራው ከቤተ ክርስቲያናዊ አስተዳደርና ከመንግሥታዊ አስተዳደር ጋር እየተቀላቀለ ያለበት ይህ የደረሰበት ጊዜ፣ በደረጃ የሚገለጥ የጊዜ ሂደት መግለጫ ነው። እርሷም ይህ መቀላቀል “የቤተ ክርስቲያናትን ኃይል ሁሉ እያዳከመ ነው” ትላለች፤ እንዲሁም “ክፉ ውጤቶችን ያመጣል” ትላለች፤ እንዲሁም “ሕጉን ዋጋ አልባ ያደረጉትን እግዚአብሔር የሚቀጣበት ጊዜ ይመጣል” ትላለች።

የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት መቀላቀል የቤተ ክርስቲያናትን ኃይል የሚያዳክም መሆኑ፣ ቤተ ክርስቲያናዊ ዘዴና መንግሥታዊ ዘዴ መዋሃዳቸው የኃጢአት ሰው ከመገለጡ በፊት የሚቀድመውን መራቅ ስለሚወክል፣ ይህ የጴርጋምስ ቤተ ክርስቲያን መግለጫ ነው። ጴርጋምስና በክርስትናና በጣዖት አምልኮ መካከል ያለውን ስምምነት የሚያመለክተው ንጉሠ ነገሥት፣ በዳንኤል ሁለት አራተኛው መንግሥት ውስጥ ይታያሉ። ያ ስምምነትም በዳንኤል ሁለት “ሸክላ” የሚለውን ቃል በመጠቀም ተወክሏል።

አንተ፣ ንጉሥ ሆይ፣ አየህ፤ እነሆም አንድ ታላቅ ምስል ነበረ። ይህ ታላቅ ምስል፣ ብርሃኑ እጅግ የበረታ፣ በፊትህ ቆሞ ነበር፤ መልኩም አስፈሪ ነበር። የዚህ ምስል ራስ ከንጹሕ ወርቅ ነበረ፤ ደረቱና ክንዶቹ ከብር፤

ሆዱና ጭኖቹ ከናስ፣ እግሮቹ ከብረት፣ እግሮቹም ከፊሉ ከብረት ከፊሉም ከሸክላ ነበሩ። እጅ ሳይነካው አንድ ድንጋይ ተቈርጦ እስኪወጣ ድረስ አየህ፤ እርሱም ምስሉን በብረትና በሸክላ የነበሩትን እግሮቹ መታው፣ ቁርጥራጭም አደረጋቸው። ዳንኤል 2፡31-34።

የዳንኤል ትርጓሜ ሲቀጥል፣ ከዚያ በኋላ ከእንግዲህ “ሸክላ” ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ቆሻሻ ወይም “ጭቃማ ሸክላ” ሆነ።

እግሮቹንና ጣቶቹን ከአንዱ በሸክላ ሠሪ ሸክላ፣ ከሌላውም በብረት እንደሆኑ ያየህት ስለሆነ፣ መንግሥቱ የተከፈለ ይሆናል፤ ነገር ግን ብረቱ ከጭቃማ ሸክላ ጋር ተቀላቅሎ እንዳየህት መጠን፣ የብረቱ ጽናት በውስጡ ይኖረዋል። ዳንኤል 2፡41።

ከሸክላ ሠሪው የነበረው ንጹሕ ሸክላ ወደ ጭቃማ ሸክላ ይለወጣል። እግዚአብሔር መለኮታዊው ሸክላ ሠሪ ነው፤ ሥራውም ፈጽሞ ጭቃማ አይደለም።

አሁን ግን፣ አቤቱ፣ አንተ አባታችን ነህ፤ እኛ ሸክላ ነን፤ አንተም ሠሪያችን ነህ፤ ሁላችንም የእጅህ ሥራ ነን። ኢሳይያስ 64፡8።

በአረማዊት ሮማ ታሪክ ውስጥ፣ የስምርና ቤተ ክርስቲያን ንጹሕ ሸክላ ነበረች። በዴርጋሞን ታሪክ ውስጥ፣ እርሱም በዳንኤል ሁለት ያለው አራተኛው መንግሥት ሲሆን፣ ሸክላው ወደ ጭቃማ ሸክላ ይለወጣል። በመጀመሪያ በክፍሉ ውስጥ በቀላሉ “ሸክላ” ተብሎ የተጠቀሰው፣ ከዚያም “የሸክላ ሠሪ ሸክላ” ተብሎ የተጠራው፣ ትርጓሜው እየቀጠለ ሲሄድ ወደ “ጭቃማ ሸክላ” ይለወጣል። ይህ ለውጥ ለትያጥሮን፣ ወይም ለጳጳሳዊት ሮማ፣ መንገድን ለማዘጋጀት የተፈጸመበት ስፍራ ዴርጋሞን ነው። ከ“ሸክላ” ወደ “ጭቃማ ሸክላ” የሚደረገው ለውጥ፣ ጳውሎስ በሁለተኛ ተሰሎንቄ ውስጥ “በመጀመሪያ የሚሆነው ክህደት” ብሎ የሚለየው፣ ለትያጥሮን መንገድን የሚያዘጋጅ ውድቀት ነው።

ሚሊራውያን ከአራተኛው የሮማ መንግሥት በላይ ማየት አልቻሉም፤ የምስሉን እግሮች የሚመታው ድንጋይ ሁለተኛውን የክርስቶስ መምጣት ስለሚወክል፣ ቀጣዩ ትንቢታዊ ክስተት የክርስቶስ ሁለተኛ ምጽአት እንደሚሆን ጠበቁ። ነገር ግን ክርስቶስ በ1798 መንግሥት አቆመን? መንግሥትን ለመቀበል በ1844 ጥቅምት 22 ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ገባ እንጂ፣ በዚያን ጊዜ ተቋቋመችን?

ለእነዚያ ሁለት ጥያቄዎች የመጀመሪያው መልስ ይህ ነው፤ ክርስቶስ በ1798 ዓ.ም. ዘላለማዊ መንግሥቱን አላቋቋመም። ሁለተኛው ጥያቄ፣ ክርስቶስ በጥቅምት 22 ቀን 1844 ዓ.ም. ዘላለማዊ መንግሥቱን አቋቋመ ወይስ አላቋቋመም የሚለውም፣ መልሱ እንዲሁ አይደለም።

በአረማዊቷ ሮም ዘመን የተቋቋመ መንግሥት ነበረን? ይህን የምጠይቀው አቅኚዎቹ አራተኛውን መንግሥት አረማዊቷንም ሆነ ጳጳሳዊቷን ሮም እንደሚያካትት ተረድተው ስለነበር ነው፤ ይህም 1798 ክርስቶስ ዘላለማዊ መንግሥት የሚያቆምበት የአራተኛው መንግሥት ፍጻሜ መሆኑን ያመለክታል። ነገር ግን የራእይ መጽሐፍ ከአረማዊቷ ሮም በኋላ የሚከተሉ አራት መንግሥታትን ያሳያል።

የዳንኤል ሁለት ውስጥ ያለው አራተኛው የብረት መንግሥት ብቻ አረማዊቷን ሮምን የሚወክል ከሆነ፣ እና የቆስጠንጢኖስ ስምምነት ሸክላው ወደ ጭቃማ ሸክላ በመለወጡ የሚወክል ከሆነ፣ ክርስቶስ በዚያ ታሪክ ውስጥ መንግሥት አቋቋመን? መልሱ አዎን ነው። በመስቀሉ ላይ፣ እርሱም የትያጥሮን ሳይሆን የዴርጋሞን ታሪክ ሲሆን፣ ክርስቶስ የ“ጸጋ” መንግሥቱን አቋቋመ። በመስቀሉ ላይ ዘላለማዊ መንግሥት ተቋቋመ፤ የዚያም መንግሥት ዙፋን በኋለኛው ዝናብ ዘመን የሚቋቋምን ዙፋን ይወክላል። ያ የኋለኛው ዝናብ ዙፋን የ“ክብር” መንግሥቱን ይወክላል።

በደቀ መዛሙርቱ በጌታ ስም የተደረገው ማስታወቂያ በእያንዳንዱ ዝርዝር ትክክል ነበር፤ እናም የሚያመለክተው ነገር በዚያን ጊዜ እየተፈጸመ ነበር። “ጊዜው ተፈጽሞአል፤ የእግዚአብሔርም መንግሥት ቀርቦአል” የሚል መልእክታቸው ነበር። “የጊዜው” ፍጻሜ—ወደ መሲሐ፤ “ወደ ተቀባው” የሚደርሱት የዳንኤል 9 ስድሳ ዘጠኝ ሳምንታት—በዮርዳኖስ በዮሐንስ ከተጠመቀ በኋላ ክርስቶስ የመንፈስን ቅብዓት ተቀብሎ ነበር። እነርሱም ቀርቦአል ብለው ያወጁት “የእግዚአብሔር መንግሥት” በክርስቶስ ሞት ተመሠረተ። ይህች መንግሥት እንዲያምኑት እንደ ተማሩት ምድራዊ ግዛት አልነበረችም። ወይም “መንግሥትና ግዛት፤ ከሰማይም ሁሉ በታች ያለው የመንግሥቱ ታላቅነት ለልዑል ቅዱሳን ሕዝብ በሚሰጥበት” ጊዜ የሚቋቋም ያ ወደፊቱ የማይሞት መንግሥት አልነበረችም፤ በዚያም ዘላለማዊ መንግሥት “ግዛቶች ሁሉ ያገለግላችና ይታዘዙለት” ዘንድ ነው። ዳንኤል 7፡27። በመጽሐፍ ቅዱስ አጠቃቀም “የእግዚአብሔር መንግሥት” የሚለው ንግግር ሁለቱንም፤ የጸጋውን መንግሥትና የክብሩን መንግሥት ለመጠቆም ይጠቀማል። የጸጋው መንግሥት በጳውሎስ በዕብራውያን መልእክት ውስጥ ተገልጦአል። “በድካማችን ስሜት የሚነካ” ረኅሩኑን አማላጅ ክርስቶስን ካመለከተ በኋላ ሐዋርያው፤ “እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል በጊዜውም ረድኤት የሚሆን ጸጋን እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በድፍረት እንቅረብ” ይላል። ዕብራውያን 4፡15፤ 16። የጸጋው ዙፋን የጸጋውን መንግሥት ይወክላል፤ ዙፋን መኖሩ የመንግሥት መኖርን ያመለክታልና። ክርስቶስ በብዙ ምሳሌዎች “የሰማይ መንግሥት” የሚለውን ንግግር በሰዎች ልብ ላይ የሚሠራውን መለኮታዊ ጸጋ ሥራ ለመጠቆም ይጠቀማል።

“ስለዚህ የክብር ዙፋን የክብር መንግሥትን ይወክላል፤ ይህም መንግሥት በአዳኙ ቃል ውስጥ ተጠቅሷል፡- ‘የሰው ልጅ በክብሩ ሲመጣ፤ ቅዱሳን መላእክቱም ሁሉ ከእርሱ ጋር ሲሆኑ፤ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን ላይ ይቀመጣል፤ አሕዛብም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ።’ ማቴዎስ 25፡31, 32። ይህ መንግሥት ገና ወደፊት የሚመጣ ነው። የክርስቶስ ሁለተኛ ምጽአት እስኪደርስ ድረስ አይቋቋምም።”

“የጸጋው መንግሥት ሰው ከወደቀ ወዲያውኑ ተመሠረተ፤ ይህም ለበደለኛው ዘር መቤዝት የሚሆን ዕቅድ በተዘጋጀ ጊዜ ነበር። በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ዓላማና በተስፋው ውስጥ ነበረ፤ ሰዎችም በእምነት የእርሱ ነዋሪዎች ሊሆኑ ይችሉ ነበር። ሆኖም እስከ ክርስቶስ ሞት ድረስ በትክክል አልተመሠረተም። አዳኙ ምድራዊ ተልእኮውን ከጀመረ በኋላም እንኳ፤ በሰዎች ግትርነትና ውለታ ቢስነት የተደከመ ሲሆን፤ ከቀራንዮ መሥዋዕት ወደ ኋላ ሊመለስ ይችል ነበር። በጌቴሴማኔ የመከራው ጽዋ በእጁ ውስጥ ተንቀጠቀጠ። በዚያን ጊዜም እንኳ የደም ላቡን ከግንባሩ ሊያብስ እና በደለኛውን ዘር በኃጢአታቸው እንዲጠፋ ትቶ ሊሄድ ይችል ነበር። ይህን ቢያደርግ ኖሮ፤ ለወደቁ ሰዎች መቤዝት ባልነበረም ነበር። ነገር ግን አዳኙ ሕይወቱን በሰጠ ጊዜ፤ እና በመጨረሻ እስትንፋሱ ‘ተፈጸመ’ ብሎ በጮኸ ጊዜ፤ ያን ጊዜ የመቤዝት ዕቅድ መፈጸሙ ተረጋገጠ። በዔድን ለኃጢአተኛው ጥንዶች የተሰጠው የድነት ተስፋ ጸና። ከዚያ በፊት በእግዚአብሔር ተስፋ የነበረው የጸጋ መንግሥት በዚያን ጊዜ ተመሠረተ።” ታላቁ ተጋድሎ፤ 347።

ክርስቶስ ዘላለማዊ መንግሥቱን በጳጳሳዊት ሮም መጨረሻ ላይ ሳይሆን፤ በአረማዊት ሮም ትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ አቆመ። እንዲሁም የእርሱን የክብር መንግሥት በሁለተኛው ምጽአቱ ጊዜ ያቆማል፤ ይህም የዘገየውን ዝናብ ታሪክ ያካትታል፤ በዚያም ጊዜ የእስልምና አራቱ ነፋሳት ይለቀቃሉ።

“የኋለኛው ዝናብ በንጹሐን ላይ እየመጣ ነው—በዚያን ጊዜ ሁሉም እንደ ቀድሞው ይቀበሉታል።”

“እነዚያ አራቱ መላእክት ሲለቁ፤ ክርስቶስ መንግሥቱን ያቆማል። የኋለኛውን ዝናብ የሚቀበሉ ሁሉን ኃይላቸውን እየደረጉ ያሉት ብቻ ናቸው። ክርስቶስ ይረዳን ነበር። ሁሉም በእግዚአብሔር ጸጋ፤ በኢየሱስ ደም አማካይነት አሸናፊዎች ሊሆኑ ይችሉ ነበር። ሰማይ ሁሉ በዚህ ሥራ ላይ ፍላጎት አለው። መላእክትም ፍላጎት አላቸው።” Spalding and Magan, 3.

አራቱ ነፋሳት በሚለቀቁበት ጊዜ፣ ክርስቶስ መንግሥቱን ያቆማል። የኋለኛው ዝናብም ሆነ የአራቱ ነፋሳት መለቀቅ በሂደት የሚፈጸሙ ክስተቶችን ያመለክታሉ፤ ሁለቱም አንድ የተወሰነ የጊዜ ነጥብን አይወክሉም። አራቱ ነፋሳት እስልምናን ያመለክታሉ።

“መለእክት አራቱን ነፋሳት ይዘው አቁመዋል፤ እነዚህም ከመፈታት እና በሙሉ ምድር ፊት ላይ በፍጥነት ለመጥለቅ የሚሻ ቀጡ ፈረስ እንደሚወከሉ ሲሆን፣ በመንገዱም ጥፋትና ሞት ይሸከማል።

“በዘላለማዊው ዓለም ዳርቻ ላይ ሆነን እንተኛን? ድንግዝግዝ እና ቀዝቃዛ እና ሙታን ሆነን እንኖርን? እንዴት እግዚአብሔር በሕዝቡ ውስጥ መንፈሱንና ትንፋሹን በማፍሰስ በቤተ ክርስቲያኖቻችን ውስጥ ቢኖርልን? በእግራቸውም ላይ እንዲቆሙና እንዲኖሩ! መንገዱ ጠባብ እንደሆነ፣ ደጁም ጥብቅ እንደሆነ ማየት ያስፈልገናል። ነገር ግን በዚያ ጥብቅ ደጅ ስንገባ፣ ስፋቱ ወሰን የለውም።” Manuscript Releases, volume 20, 217.

መለእክቱ በመንገዱ ላይ ሞትና ጥፋት እየተሸከመ ለመፈታት የሚሻውን የእስልምና ቁጡ ፈረስ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ በሚነፍስበት የዘመን ክፍለ ጊዜ ውስጥ ይይዛሉ። ከዚያም በእግራቸው ላይ ይቆማሉ እና ይኖራሉ። መንፈሱ በእነርሱ ላይ ከመነፍሱ በፊት የእግዚአብሔር ሕዝብ ሙታን ናቸው፤ ምክንያቱም የመንፈሱ እስትንፋስ እንዲቆሙና እንዲኖሩ ያደርጋቸዋል። እህት ኋይት አሁን የመጣንበት ዘመን ከብረትና ከጭቃ ጋር የተደባለቁት የምስሉ እግሮች የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ጥምረትን እንደሚወክሉ በምትናገርበት ጊዜ፣ የኋለኛው ዝናብ መፍሰስ ገና ወደፊት ነበር።

“የኋለኛው ዝናብ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሊወርድ ነው። አንድ ኃያል መልአክ ከሰማይ ሊወርድ ነው፣ ምድርም ሁሉ በክብሩ ሊበራ ነው።” Review and Herald, April 21, 1891.

በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ውስጥ ሁለት ድምፆች አሉ።

“ኢየሱስ የሕዝብ ፊት አገልግሎቱን ሲጀምር፣ ቤተ መቅደሱን ከቅዱስነቱን ከሚያረክስ ርኩሳት አነጻው። ከአገልግሎቱ የመጨረሻ ተግባራት መካከል ደግሞ ሁለተኛው የቤተ መቅደስ ማንጻት ነበረ። እንዲሁም ዓለምን ለማስጠንቀቅ በሚደረገው የመጨረሻ ሥራ፣ ለአብያተ ክርስቲያናት ሁለት ለጥንታዊ ጥሪዎች ይቀርባሉ።” Selected Messages, መጽሐፍ 2, 118.

የመጀመሪያው ድምፅ ለእግዚአብሔር ሕዝብ የንቃት ጥሪ ነው፤ ሁለተኛው ድምፅ ግን እስካሁን በባቢሎን ውስጥ ላሉ ለእግዚአብሔር ሌሎች ልጆች የንቃት ጥሪ ነው።

“በክፋት፣ በማታለል፣ በስሕተትም ውስጥ፣ በሞት ጥላ ውስጥ የተኛ ዓለም አለ፤—እንቅልፍ ውስጥ፣ እንቅልፍ ውስጥ። እነርሱን ለማንቃት የነፍስ ምጥን የሚሰማቸው እነማን ናቸው? የትኛው ድምፅ ሊደርስባቸው ይችላል? አእምሮዬ ምልክቱ ወደሚሰጥበት ወደፊት ተወስዶኛል፤ ‘እነሆ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ።’ ነገር ግን አንዳንዶች መብራቶቻቸውን ለመሙላት የሚያስፈልገውን ዘይት ለማግኘት ዘግይተው ይሆናሉ፤ እናም እጅግ ዘግይተው ዘይቱ የሚወክለው ባህርይ የማይተላለፍ መሆኑን ያገኙታል።” Bible Echo, May 4, 1896.

በዚህ ክፍል ሁለት ጥያቄዎች ተነሡ። እነርሱን ለማንቃት የነፍስ ምጥን የሚሰማቸው እነማን ናቸው? ወደ እነርሱ ሊደርስ የሚችል ድምፅ የትኛው ነው?

ዓለምን የሚያነቃው “ድምፅ” በራእይ አሥራ ስምንት ውስጥ ያለው ሁለተኛው ድምፅ ነው፤ እርሱም የእግዚአብሔርን ሌላ መንጋ ከባቢሎን የሚጠራ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብም ሆነ ዓለም በ“እኩለ ሌሊት ጩኸት” ሊነቁ ያስፈልጋቸዋል፤ ይህም በቀላሉ የኋለኛው ዝናብ ሌላ ምልክት ብቻ ነው።

ሚሰራውያኑ በአራተኛው መንግሥት ዘመን ክርስቶስ ዘላለማዊ መንግሥት እንደሚያቋቁም በመለየታቸው ትክክል ነበሩን? አዎን።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት አራተኛው መንግሥት በነበረበት የታሪክ ዘመን፣ በመስቀሉ ላይ የ«ጸጋ» መንግሥቱን አቋቋመ። ያ መንግሥት አረማዊቱ ሮም ነበረች። በዳንኤል ሁለት ውስጥ፣ ከትያጥሮን ቤተ ክርስቲያን በፊት የሚመጣው መውደቅ ተወክሎ አለን? አዎን፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚወክለው ሸክላ ከሸክላ ወደ ጭቃማ ሸክላ ተለወጠ። እንግዲህ ትያጥሮን በምስሉ ውስጥ የት ናት? ወይስ በምስሉ ውስጥ በእርግጥ አለችን? በምስሉ ውስጥ ተወክላለች፤ እናም ናቡከደነፆር በዳንኤል ምዕራፍ አራት ውስጥ ወደ ትዕቢታዊ እብራቱ ከፍታ ሲደርስ በዚያ እውነታ ላይ ብርሃን ያበራል።

ንጉሡም ተናግሮ እንዲህ አለ፡- ይህች ታላቂቱ ባቢሎን እኔ ለመንግሥቱ ቤት በኃይሌ ብርታት የሠራኋት፣ ለግርማ ክብሬስ የሆነች አይደለችምን? ዳንኤል 4፡30።

ናቡከደነፆር እንደ ሜዳ አውሬ ሆኖ የኖረባቸው ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ቀናት የፍርድ ጊዜው ከመድረሱ በፊት ጥቂት ጊዜ፣ “ታላቂቱ ባቢሎን የሆነችውን መንግሥት እኔ አልሠራሁአትምን?” የሚል ጥያቄ በመጠየቅ ትዕቢቱን አሳዩ። በራእይ አሥራ ሰባት ያላቸው ጋለሞታ በግንባሯ ላይ፣ “ምሥጢር፣ ታላቂቱ ባቢሎን፣ የጋለሞቶችና የምድር ርኩሶች እናት” ተብሎ ተጽፎባታል። እህት ዋይት እንደምትጠራት፣ የሮማ ቤተ ክርስቲያን ታላቂቱ ባቢሎን ናት። በምስሉ ውስጥ ያለው የወርቅ ራስ ትክክለኛይቱን ባቢሎን ይወክላል፤ እንዲሁም መንፈሳዊቱን ባቢሎን፣ ማለትም በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ የተገለጸውን አምስተኛ መንግሥት፣ እርሱም ገዳይ ቁስል የተቀበለው ኃይል መሆን የሚለየውን ብቸኛ ባሕርይ ያለውን ይወክላል። በኢሳይያስ ሃያ ሦስት፣ በጢሮስ የተወከለው የጳጳሳዊ ኃይል፣ እንደ አንድ ንጉሥ ዘመን ሰባ ዓመት ይረሳ ነበር። በናቡከደነፆር የተወከለችው ትክክለኛይቱ ባቢሎን ደግሞ ናቡከደነፆር ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ቀናት ከመንግሥቱ በተገለለ ጊዜ የተፈወሰ ገዳይ ቁስል ተቀበለች። ታላቂቱ ትክክለኛ ባቢሎን ታላቂቱን መንፈሳዊ ባቢሎን አስቀድሞ የምታመለክት ምሳሌ ነበረች፤ ሁለቱም መንግሥታቸው ለጊዜው ተወስደባቸው ከዚያም እንደገና ተመለሰላቸው። በራእይ አሥራ ሰባት ያላቸው ጋለሞታ በእጅዋ የብር ጽዋ አልነበራትም፤ ወይም የናስ ወይም የብረት ጽዋ አልነበራትም፤ የነበራት የወርቅ ጽዋ ነበር።

ሴቲቱም ሐምራዊና ቀይ ልብስ ለብሳ፣ በወርቅና በከበሩ ድንጋዮች እና በዕንቁዎች ተሸልማ፣ በእጅዋም ከርኩሶችና ከዝሙትዋ ርኩሶት የተሞላ የወርቅ ጽዋ ነበራት። ራእይ 17፡4።

ወርቅ ቃል በቃል ባቢሎንን ይወክል ነበር፤ እንዲሁም በ1798 ገዳይ ቁስል የተቀበለችውን፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አምስተኛ መንግሥት የሆነችውን መንፈሳዊ ባቢሎንን ደግሞ ይወክላል፤ በዚያን ጊዜ ደግሞ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛ መንግሥት ዙፋኑን ተቀበለ። በምስሉ ውስጥ ከቃል በቃል ባቢሎን በኋላ ብር የሆነ መንግሥት መጣ፤ እርሱም ሁለት ኃይሎችን፣ ሜዶንና ፋርሳውያንን ያካተተ ነበር፤ በዳንኤል ምዕራፍ 8 ውስጥ ያለው የፋርስ ቀንድም በኋላ ወጥቶ ከፍ ብሎ ተነሣ። ዳርዮስ ሜዶናዊው የመጀመሪያው ቀንድ ነበር፤ ጄኔራሉም ቂሮስ ፋርሳዊ ነበር፤ እርሱም በመጨረሻ ከሜዶናዊው ንጉሥ ዳርዮስ በኋላ ወደ ሥልጣን ይመጣ ነበር።

ቂሮስ ክርስቶስን የሚያመለክት አምሳያ ነበር፤ እርሱም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከምርኮ ነፃ የማውጣት ሂደት ሊጀምር የሚሆን ነበር። የሜዶና ፋርስ መንግሥት በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ያለውን ስድስተኛ መንግሥት ይወክላል፤ ይህም ዩናይትድ ስቴትስ ነው። ዩናይትድ ስቴትስ ሁለት ቀንዶች አሏት፤ እነርሱም ሪፐብሊካኒዝምና ፕሮቴስታንቲዝምን ይወክላሉ። ዳርዮስ የዩናይትድ ስቴትስን የሪፐብሊካኒዝም ቀንድ ይወክላል፤ ቂሮስም የፕሮቴስታንቲዝምን ቀንድ ይወክላል። ቂሮስ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ኢየሩሳሌምንና ቤተ መቅደሱን ዳግመኛ እንዲገነቡ ከምርኮ ነፃ የማውጣት ሂደትን እንደጀመረ፣ እንዲሁም ዩናይትድ ስቴትስ የመንፈሳዊ ባቢሎን ምርኮኞችን ነፃ ለማውጣት የተነሣች ምድር ነበረች፤ ይህም ሚሰራውያን መሠረቱን

የጣሉለትን መንፈሳዊ ቤተ መቅደስ ለማቋቋም ነው። በባቢሎን ያለው ቃል በቃል ምርኮ ሰባ ዓመት መሆኑ፤ በመንፈሳዊ ባቢሎን ውስጥ ያለውን ምርኮ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት የሚያመለክት አምሳያ ነበር። ዩናይትድ ስቴትስ በናቡከደነፆር ምስል ውስጥ ያሉት የብር ትከሻዎች ናት።

ሦስተኛው የናስ መንግሥት ግሪክ ነበር፤ እርሱም ዓለምአቀፍ መንግሥትን ይወክላል። ያ መንግሥት በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት በ1798 እስከዚያ ጊዜ ገና ያልመጣው መንግሥት የሆነው የተባበሩት መንግሥታት ነው። የራእይ አሥራ ሰባት አሥሩ ነገሥታት መንግሥታቸውን ለጳጳሳዊው ሥርዓት፤ ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛው መንግሥት፤ ለመስጦት ይስማማሉ። ይህን ስምምነት የሚያደርጉት በአሜሪካ የተነሣ ስለሚገደዱ ነው፤ እንዲሁም ዓለም በ“አራቱ ነፋሳት” ማለትም በእስልምና እየጠፋ ስለሆነ ነው፤ እነዚህም ነፋሳት በኋለኛው ዝናብ ዘመን ይፈታሉ፤ ይህም በአሜሪካ የእሑድ ሕግ ጊዜ ሙሉ በሙሉ መፍሰስ የሚጀምር ነው።

በአሜሪካ ውስጥ የእሑድ ሕግ ሲጻፍ፤ እግዚአብሔር ሌሎች የእግዚአብሔር ልጆችን ከባቢሎን ለመጥራት ሕዝቡን እንደ ምልክት ሰንደቅ ከፍ በማድረግ የ“ክብር” መንግሥቱን ያቆማል። ስለዚህ የፕሮቴስታንቲዝም ቀንድ በመጨረሻ ይወጣል፤ ከመጀመሪያውም የሚበልጥ ከፍ ይሆናል፤ ይህም ከሜዶ-ፋርስ ሁለቱ ቀንዶች ጋር በሚስማማ መልኩ ነው። የተባበሩት መንግሥታት የዓለምን ቁጥጥር ለጳጳሳት መንበር ለማስረከብ በተስማሙ ጊዜ፤ አራቱ የእስልምና ነፋሳት ይለቀቃሉ፤ እናም የዓለም አቀፍ መንግሥት የግሪክ የመጀመሪያው ቀንድ ከተሰበረ በኋላ ተከትሎ ከመጣው ጦርነት ጋር ይጋፈጣል፤ ይህም አራት ቀንዶችን አፈራ።

ምስሉ ወደ ብረት (የመንግሥት ሥርዓት) እና ወደ ጭቃ የተቀላቀለ ሸክላ (የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት) እንዲሁም ወደ አሥሩ ጣቶች (አሥር ነገሥታት) በሚደርስበት ጊዜ፤ ከተራራው ያለ እጅ የተቈረጠው ድንጋይ የምስሉን እግሮች ይመታል። ሚሊርአውያን ከነቢያዊ ታሪክ አቋማቸው አንጻር ትክክለኛ ሊሆኑ በቻሉት መጠን ለዳንኤል ምስል ትክክለኛ ነበሩ። ነገር ግን አልፋና አሜጋ ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ይገልጣል፤ እናም በናቡከደነፆር ምስል ውስጥ ያሉት አራቱ መንግሥታት በዓለም መጨረሻ ላይ ያሉትን መንፈሳዊ አቻዎቻቸውን የሚወክሉ አራት ቃል በቃል መንግሥታትን ይወክላሉ።

ከታሪክ መንግሥታት መካከል ሮም ስምንተኛ ሆና ትወጣለች፤ ከሰባቱም ናት። በዳንኤል ሰባት ሮም ስምንተኛ ሆና ትወጣለች፤ ከሰባቱም ናት። በዳንኤል ስምንት ሮም ስምንተኛ ሆና ትወጣለች፤ ከሰባቱም ናት። በራእይ አሥራ ሰባት ሮም ስምንተኛ ሆና ትወጣለች፤ ከሰባቱም ናት። በዳንኤል ሁለት፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢታዊ መንግሥታትን የመጀመሪያው መጠቀስ በሚወክልበት ስፍራ። ዘመናዊት መንፈሳዊት ሮም ስምንተኛ ሆና ትወጣለች፤ ከሰባቱም ናት። የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢታዊ መንግሥታት የመጀመሪያው (አልፋ) ምሳሌ የመጨረሻውን (አሜጋ) ይለያል።

“እግዚአብሔር የተቀደሰ ሥራው ብረቱ ከጭቃ ጋር ተቀላቅሎ ባለበት የምስሉ እግሮች የሚወክልበት ዘመን ደርሰናል። እግዚአብሔር ሕዝብ አለው፤ የተመረጠ ሕዝብ አለው፤ ማስተዋለቸው ሊቀደስ የሚገባው፤ በመሠረቱም ላይ እንጨት፤ ሣርና ገለባ በመጫን ያልተቀደሱ መሆን የማይገባቸው ናቸው። ለእግዚአብሔር ትእዛዛት ታማኝ የሆነ ነፍስ ሁሉ የእምነታችን የሚለይበት ምልክት የሰባተኛው ቀን ሰንበት መሆኑን ታያለች። መንግሥት ሰንበቱን እግዚአብሔር እንዳዘዘ ቢያከብር፤ በእግዚአብሔር ኃይል ውስጥ ቆሞ አንድ ጊዜ ለቅዱሳን የተሰጠውን እምነት ይከላከል ነበር። ነገር ግን የሀገር አስተዳዳሪዎች የሐሰት ሰንበትን ይደግፋሉ፤ የእርስዋንም ሃይማኖታዊ እምነት ከዚህ ከጳጳሳዊነት ልጅ አከባበር ጋር ያቀላቅላሉ፤ ኃታ የቀደሰውንና የባረከውን ሰንበት፤ ሰውም ቅዱስ አድርጎ እንዲጠብቀው እንደ ምልክት በእርሱና በሕዝቡ መካከል ለሺህ ትውልዶች ለየውን፤ ከዚያ በላይ በማኖር። የቤተ ክርስቲያን ሙያና የመንግሥት ሙያ መቀላቀል በብረቱና በጭቃው ይወከላል። ይህ ኅብረት የቤተ ክርስቲያናትን ኃይል ሁሉ እያዳከመ ነው። ቤተ ክርስቲያንን በመንግሥት ኃይል ማስታጠቅ ክፉ ውጤቶችን ያመጣል። ሰዎች

ከእግዚአብሔር ትዕግሥት ገደብ አልፈው መሄድ ቀርቦባቸዋል። ኃይላቸውን በፖለቲካ ላይ አፍስሰዋል፤ ከጳጳሳዊነትም ጋር ተባብረዋል። ነገር ግን እግዚአብሔር ሕጉን ከንቱ ያደረጉትን የሚቀጥበት ጊዜ ይመጣል፤ ክፉ ሥራቸውም በራሳቸው ላይ ይመለሳል።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

አልፋና አሜጋ ትክክለኛውን የዳንኤል ሁለቱን “አዲስ” የአቅኚዎች ግንዛቤ አድርጓል።

በዙፋኑም ላይ የተቀመጠው፤ “እነሆ፤ ሁሉን ነገር አዲስ አደርጋለሁ” አለ። ደግሞም፤ “ጳፍ፤ ምክንያቱም እነዚህ ቃላት እውነተኞችና የታመኑ ናቸው” አለኝ። ደግሞም፤ “ተፈጽሞአል። እኔ አልፋና አሜጋ፤ መጀመሪያውና መጨረሻው ነኝ። ለተጠማ ሰው ከሕይወት ውኃ ምንጭ በነፃ እሰጠዋለሁ” አለኝ። ራእይ 21፥5፤ 6።